

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Conciliorum Omnium Generalium Et Provincialium Collectio Regia

Ab anno DLXXVII. ad annum DXC.

Parisiis, 1644

Homilia Sancti Leandri Episcopi In Lavdem Ecclesiae, Ob conuersionem
gentis, post Concilium & confirmationem Canonum edita.

urn:nbn:de:hbz:466:1-15221

130 PELAGIVS CONCILIVM MAVRICIVS IMPERATOR.
P.II. RECCARE DVX REX HISP.

Liliolus * Accitanæ ecclesiæ episcopus subscripti.
 Celsinus Valentianæ ecclesiæ episcopus subscripti.
 * Theudericus Castulonensis ecclesiæ episcopus subscripti.
 Belatus Tuccitanæ ecclesiæ episcopus subscripti.
 Protagenes * Sagontinae ecclesiæ episcopus subscripti.
 * Muminus Calahorritanae ecclesiæ episcopus subscripti.
 Alicius Gerundensis ecclesiæ episcopus subscripti.
 Posidonius * Eminiensis ecclesiæ episcopus subscripti.
 Thalassius Astoricensis ecclesiæ episcopus subscripti.
 Agrippinus ciuitatis Lutubensis prouinciae Galliæ episcopus subscripti.
 Liliolus Pamphilonensis ecclesiæ episcopus subscripti.
 Iaquintus Gauriensis ecclesiæ episcopus subscripti.
 Galanus archipresbyter Empuritanæ ecclesiæ agens vicem domini mei Fructuosi episcopi, subscripti.
 Seruandus diaconus ecclesiæ Astigitanæ agens vicem domini mei Pegasi episcopi, subscripti.
 Hildemirus archipresbyter Auriensis ecclesiæ agens vicem domini mei Lupati episcopi, subscripti.
 Genesius archidiaconus ecclesiæ * Magalonensis agens vicem domini mei Boetii episcopi, subscripti.
 Valerianus archidiaconus ecclesiæ * Nemasensis agens vicem domini mei Pelagii episcopi, subscripti.

ANNO
CHRISTI
589.
* Acciangu
* Theud
orus
* Segun
tinensis
* Mumini
* Emino
sis

Genesius
hic postea
eiudem ec-
clesiæ epi-
scopus
creatur, vt
patet ex
Concilio
Toletano
sub Recca-
riediano
12. concilio.

HOMILIA
SANCTI LEANDRI EPISCOPI
IN LAVDEM ECCLESIAE,

*Ob conuerzionem gentis, post Concilium & confirmationem
Canonum edita.*

FESTIVITATEM hanc omnium esse solenniorem festi-
 uitatum, nouitas ipsa significat. Quoniam sicut noua
 est conuersio tantarum plebium causa, & nobilia sunt
 solito ecclesiæ gaudia: nam multas solennitates per an-
 ni discursum celebrat ecclesia, in quibus tametsi habet
 gaudia consueta, noua vero sicut in hac non habet. Ali-
 ter enim gaudet de rebus semper possessis, aliter de lu-
 cris magnis his nuper inuentis. Pro qua re & nos maio-
 ribus gaudiis eleuamur, quia repente nouos ecclesiam
 parturisse populos intuemur: & quorum asperitatem
 quondam gemebamus, de eorum nunc gaudemus cre-
 dulitate. Ergo materia gaudii nostri tribulationis præ-
 teritæ occasio fuit. Gemebamus dum grauaremur, dum

* Mol-
bonensis
* Maes-
fis

PELAGIVS TOLETANVM III. MAVRICIVS IMPERATOR. 131
P. II.

ANNO CHRISTI 1589. exprobraremur; sed gemitus illi id egerunt, ut hi, qui per infidelitatem nobis erant sarcina, fierent nostra per suam conuersionem corona. Hoc enim gratulatue profert in psalmis ecclesia dicens: *In tribulatione dilatasti me: & Sara* Psal. 4. Gen. 20.
dum sepe a regibus concupiscitur, nec maculam pudicitiae sentit, & Abraham causa pulcritudinis suæ diuitem facit: ab ipsis enim regibus Abraham ditatur, a quibus Sara concupiscitur. Condigne ergo ecclesia catholica gentes, quas simul senserit fidei suæ decore, ad sui eas sponsi, hoc est, Christi lucra transducit, & per ea regna suum virum diuitem reddit, per quæ se inquietari perfenserit: sic enim dum ex initio lacessitur, vel inuidentium dentibus mordetur, dum premitur, eruditur; & dum infestatur, dilatatur. Quoniam patientia sua æmulatoris suos aut superat aut lucratur. Dicit enim ad eam diuinus sermo: *Multæ filiæ congregauerunt diuitias, tu autem supergressa es vniuersas.* Si non mirum quod hæreses filiæ dicuntur, sed attendendum quod loco spinarum ponuntur: filiæ sunt, eo quod ex semine Christiano generantur; spinæ sunt, eo quod foris a Dei paradiso, hoc est, extra catholicam ecclesiam nutriuntur: & hoc non ^{*conie-}lectura sensus nostri, sed ^{naturæ} scripturæ diuinæ auctoritate probatur, dicente Salomonem: *Sicut lily inter spinas, sic amica mea inter filias.* Ergo ne ^{Cant. 11.} magnum vobis videretur quod hæreses dixerit filias, continuo eas ^{*nomi-}numerat esse spinas; hæreses, inquam, aut in aliquem angulum mundi, aut in vnam gentem inueniuntur versari. Ecclesia vero catholica, sicut per totum mundum tenditur, ita & omnium gentium societate constituitur. Recte ergo hæreses in cauernis, quibus latent, congregant ex parte diuitias: ecclesia autem catholica in speculo totius mundi locupletata supergreditur vniuersis. Exulta ergo, & lætare ecclesia Dei, gaude, & consurge vnum corpus Christi, induere fortitudine, & iubila exultatione: quoniam tui mœrores in gaudium sunt mutati, tristitia habitum in amictum lætitiae versum est. Ecce repente oblita sterilitatis & paupertatis tuæ, uno partu populos innumeros genuisti Christo tuo. Nam dispendiis tuis proficis, tuoque damno subcrescis: tantus denique est sponsus tuus, cuius imperio regeris, ut dum te patiatur deprædari ad modicum, rursum præ-

Concil. Tom. 13.

R ij

dam tuam ad te reducat, & hostes tuos tibi conquerat. Sic autem agricola, sic p̄scator, dum lucra attendit futura, quæ seminat, & quæ amodo incesserit, non imputat donna. Tu proinde iam ne fleas, ne lugeas, temporaliter quodam recessisse a te, quos cernis cum magnis lucris rediisse ad te. Exulta ergo fidei confidentia, & tui capitatis merito, fide esto robusta; dum quæ recolis olim repromissa, nunc cernis fuisse completa. Ait enim in euangelio ipsa veritas:

Ioan. 11. Oportebat Christum mori pro gente, & non tantum pro gente, sed ut filios Dei, qui erant dispersi, congregaret in unum. Tu profecto in psalmis proclamas, odientibus pacem dicens: *Magnificate Dominum mecum, & exalteamus nomen eius in unum.* & rursum:

Psalm. 101. In conueniendo populos in unum, & regna ut seruant Domino.

Quam dulcis sit caritas, quam delectabilis unitas, non nesciens per prophetica vaticinia, per euangelica oracula, per apostolica documenta, non nisi connexionem gentium prædictas, non nisi unitatem populorum suspiras, non nisi pacis, & caritatis bona disseminas. Lætare ergo in Domino, eo quod non sis fraudata desiderio tuo: nam quos tanto tempore, gemitu teste, & oratione continua conceperisti, nunc post glaciem, post hiemem, post duritiam frigoris, post austoritatem niuis; velut iocunditatem agrorum, frugem, & lætos * verni flores, vel arridentes vinearum stipitibus palmites, repente in gaudio peperisti. Ergo fratres tota caritate animi exultemus in Domino, & iubilemus Deo salutari nostro. Hoc de cetero per ea, quæ iam sublata sunt, ea, quæ adhuc expectantur implenda, vera esse credamus. Quæ enim præfata sunt, Domino dicente:

Ioan. 10. Alias oves habeo, quæ nō sunt ex hoc ouili, & illas oportet * me adducere, ut sit unus grex, & unus pastor; ecce contuemur fuisse completa. Pro qua re non dubitemus totum mundū posse in Christo credere, atque ad unam ecclesiam conuenire. Quoniam rursus ipso testificante didicimus in euangelio:

Matth. 24. Et prædicabitur (inquit) hoc euangelium regni in uniuerso orbe, in testimonium omnibus gentibus; & tunc (inquit) veniet consummatio. Si ergo remansit pars aliqua mundi, vel gens barbara, quam fides non irradiauerit Christi, profecto credituram, atque in unam ecclesiam esse venturam nullo modo dubitemus, si ea, quæ Dominus dixit, vera esse putamus. Ergo fratres deposita est loco malignitatis bonitas, & errori

* feru
veris, aut
temporis
vera

ANNO CHRISTI
589. occurrit veritas: vt quia superbia linguarum diuersitate ab vnione gentes separauerat, eas rursus gremio germanitatis colligeret caritas: & quemadmodum vnum possessor est totius mundi Dominus, * ita vt possessionis eius esset vnum cor, & animus vnum: *Pete a me (ait) & dabo tibi gentes hereditatem tuam, & possessionem tuam terminos terrae: propteræ & ex uno homine propagatum est omne hominum genus, vt qui ex uno illo procederent, vnum saperent, vnitatem quererent, & diligenter.* Ordo ergo naturalis exposcit, vt qui ex uno homine trahunt originem, mutuam teneant caritatem; nec dissentiant a fidei veritate, qui non disiunguntur naturali propagine. Hæreses vero, & diuisiones e fonte manant vitiorum; vnde quisquis ad lenitatem venit, ex vitio ad naturam reddit: quia sicut naturæ est fieri ex pluribus * vnitatem, sic est vitii, fraternitatis declinare dulcedinem. Erigamus ergo tota mente in gaudio; vt quia gentes studio decertandi perierant, sibimet in amicitiam Christus vnam ecclesiam procuraret, in qua eas rursus reduceret concordia caritatis. De hac profecto ecclesia vaticinatur propheta, dicens: *Domus mea Isa. 2. domus orationis vocabitur omnibus gentibus: & iterum: Erit (inquit) in nouissimis diebus præparatus mons domus Domini in vertice montium, & eleuabitur super colles, & fluent ad eum omnes gentes, & ibunt populi multi, & dicent: Venite ascendamus ad montem Domini, & ad domum Dei Iacob.* Mons enim Christus est, & domus Dei Iacob, vna ecclesia est eius, ad quam, & gentium concursum, & populorum pronuntiat confluere conuentum: de qua rursum in alio loco dicit propheta: *Surge illuminare Ierusalem, quia venit lumen tuum, & gloria Domini super te orta est: & ambulabunt (ait) gentes in lumine tuo, & reges in splendore ortus tui. Leua in circuitu oculos tuos, & vide: omnes isti congregati sunt, & venerunt tibi: & ædificabunt (inquit) filii peregrinorum muros tuos, & reges eorum ministrabunt tibi. Qui, vt notesceret quæ ventura esent genti, vel populo, quæ ab unius ecclesiæ communione recidissent, fecutus est: gens enim, & regnum, quod non seruierit tibi, peribit.* Alio denique loco similiter ait: *Ecce gentem, quam nesciebas, vocabis; & gentes, quæ non cognouerunt te, ad te current.* Vnus enim est Christus Dominus, cuius est vna per totum mundum ecclesia, sancta possessio: ille igitur caput, & ista corpus, de

R iii

Gen. 2.

Ephes. 5.

Cant. 6.

Cant. 7.

Isa. 49.

Luc. 2.

quibus in principio Genesis dicitur: *Erunt duo in carne una*: quod Apostolus in Christo intelligit & in ecclesia. Dum ergo ex omnibus gentibus vnam vult Christus habere ecclesiam, quicumque extraneus est ab ea, licet Christi nomine nuncupetur, Christi tamen corporis compage non continetur. Hæresis enim, quæ respuit catholicæ ecclesiæ unitatem, eo quod adulterino amore diligat Christum, non vxoris, sed concubinæ obtinet locum. Quoniam reuera duos dicit scriptura esse in carne una; videlicet Christum, & ecclesiam: quo locum meretrix nullum inuenit tertium. *Vna est enim* (ait Christus) *amica mea, una est sponsa mea, una est genitricis suæ filia.* De quo item eadem ecclesia pronuntiat, dicens: *Ego dilecto meo, & dilectus meus mihi.* Quærant nunc hæreses, a quo constuprentur, vel cuius sint prostibulum factæ: quoniam ab immaculato toro recesserunt Christi; a quo quanto preciosam esse nouimus copulam caritatis, tanto Deum hac celebritate laudemus; quod gentes, pro quibus sanguis fusus est Vnigeniti sui, non passus est extra vnum ouile diaboli dentibus deuorari. Lugeat igitur veternos prædo suam prædam amisisse, quia impletum videmus, quod propheta vaticinante audiuiimus. *Equidem* (inquit) *hæc captiuitas a forti tollitur, & quod ablatum fuerat a robusto, saluatur:* * collectus * saluator: bitus: parietem enim discordiæ, quem fabricauerat diabolus, pax Christi destruxit; & domus, quæ diuisione in mutuam certabat cædem, vno iam Christo lapide angulari coniungitur. Dicamus ergo omnes: *Gloria in excelsis Deo, & in terra pax hominibus bonæ voluntatis.* Nullum enim præmium caritati compensatur. Inde omni gaudio præponitur, quia & caritas facta est, quæ omnium virtutum obtinet principatum. Supereft autem, vt vnanimiter vnum omnes regnum effecti, tam pro stabilitate regni terreni, quam felicitate regni cælestis, Deum precibus audeamus; vt regnum, & gens, quæ Christum glorificauit in terris, glorificetur ab illo non solum in terris, sed etiam in cælis. Amen.

N O T A E.

* *Concilium.*] Habitum est hoc Concilium æra 627. vt habent codices manuscripti sub Reccaredo rege, Gelasio II. papa, & Euphemio primæ sedis Toletanae episcopo. De Reccaredo rege piissimo Isi-